

Lapset voivat lentää

Totuudella on toinen puolensa. Englantilaisen Posy Simmondsin sarjakuvissa osutaan juuri tähän mielikuvituksen ja toden hämäämään, mutta niin selkeään raja- maastoon. 43-vuotiaan Simmondsin sarjakuvakirjat Eero (1987) sekä Lulu ja lentävät lapset (1988) ovat ilmestyneet Kustannus-Mäkelän kustantamina. Ne edustavat lastensarjakuvan kapeaa kärkeä.

NAIIVIDEN ja humaani- suuden hetteikössä kastelee helposti varpaansa. Simmonds selviää tyylikkäästi kuiville molemmissa kirjoissa. Ne ovat soveliaita jo 4-5 -vuotiaalle lapsille, mutta yhtä ajatuksia herättäviä myös aikuisille.

Simmondsin piirroksia voisi hätäisesti verrata Kristiina Louhen *Ainoihin*. Tarinankertojana Posy Simmonds on kuitenkin huumasti edellä. Vuorosanoja on vähän ja ne ovat vähäeleisiä, mutta tunnelma välittyy. Ajoittain ontuvasta käännöksestä huolimatta.

Lulu on ehkä neljävuotias, kiukutteleva pikkutyttö. Hän haluaa leikkiä lumessa. Vanhemmat vievät raivoavan tytön kuitenkin museoon. Lapsen jääräpäisyydellä hän istuu kuin tatti sohvalle, eikä suostu liikahtamaan, vaikka vanhemmat lähtevät kiertämään.

Kertomus loikkaa toiselle tasolle, kun taulusta ja pystin nokasta tilannetta seuraavat lapset alkavat kommentoida sohvalta tempuilevan Lulun käytöstä. Taideteosten lapset lennättävät Lulua ympäri museon

tauluja. Lulu pääsee leikkimään lumeen, mereen, viidakkoon ja pelottavaan metsään.

Kertomus loppuu synkkään metsään. Eksyneet Lulu ja lentävät lapset huutavat isää apuun. Sitten ollaan vahtimestarin luona neuvoa kysymässä. Isä löytyy eikä tietenkään usko sanaakaan Lulun kertomuksesta. Lentävät lapset ovat näet kadonneet.

Sadun tavoin mitään ei selitellä. Lulun ja lentävät lapset voi tulkita monella tavalla. Kenties Lulu nukahtaa, kenties hän leikkii tuonikaiselle tyyppillisen mielikuvituskaverin kanssa. Ehkä tekijä haluaa kertoa kuvataiteen lapselle antamista elämyksistä. Tai vanhempien ja lasten maailman eri arvostuksista.

Samanlainen on myös tarina *Eerosta*, joka on alle kouluikäisten Sohvin ja Nipan kuollut kissa. Se 'paljastuu' kylän kissat ko-koavien yöllisten hautajaisseremonioiden aikana kissapiireissä kuuluisaksi muusikkoksi.

Nipalle ja Sohville kaikki on kuin unta, mutta aamulla äiti ihmettelee, mistä ihmeestä kodin lattia on tullut täyteen tassunjalkiä. Yöllä juhlakissat oikaisivat kodin läpi, väittivät lapset.

Simmonds ruokkii mielikuvitusta ja uskoa kummallisuuksiin. Mystiikasta ei ole kyse, vaan siitä, että kaikki ei ole selitettävissä yhdellä tavalla. Simmondsin sarjakuvat kertovat jotain hyvin osuava neljä-viisivuotiaiden lasten ajattelutavasta. Mikä tärkeintä, lapset itse lukevat näitä kirjoja kerrasta toiseen.

Taidekoulutuksen saanut Posy Simmonds on kirjojen lisäksi tehnyt piirroksia *The Times*, *Sun* ja *Cosmopolitan* -lehtiin. Vuodesta 1977 vuoteen 1987 hän piirsi *Guardianiin* maanantaisarjakuvaa ja hänen piirroksistaan on julkaistu monia kokoelmia. Hänet palkittiin vuoden pilapiirtäjänä Englannissa 1984.

Petri Kempainen

